

5. neděle postní Chudé máte mezi sebou stále

Evangelium J 12, 1-8

Šest dní předem se v židovské tradici vybírá beránek k chrámové velikonoční porážce. Blíží se hodina obětování. Marie vytuší jedinečnost chvíle – Pán je zde. Dává drahocenný majetek a maže Ježíšovy nohy, které ho ponosou až na Kalvárii.

Petra Klašková

[2020]

- dobrovolnice v **Tanzanii** (Didia)
- výuka etiky a náboženství na střední škole
- volnočasové aktivity a práce s mládeží
- navštěvování chudých rodin

Jako dobrovolnice jsem působila na vesnické střední škole v Tanzanii. Studentů, kteří vyrůstali v přítomnosti obou rodičů, jsem mnoho nepotkala. Smrt či opuštění rodiči tam pro dítě znamená mj. obrovskou ekonomickou ztrátu. Kvůli jistým společenským zvyklostem, placenému školství, vysoké nezaměstnanosti a neexistenci sociálního státu je velmi složité vymanit se z kruhu chudoby. Mí přátelé se mě často ptali, jak můžeme tento problém vyřešit. To je těžká otázka, žádné jednoduché řešení neexistuje. Často jsem si tím lámala hlavu. Po nějaké době jsem pochopila, že našim úkolem není vyřešit chudobu, ale milovat chudé. Vše co děláme pro chudé a oni pro nás má vyrůst z tohoto základního principu Života. Ani z chudých si nemůžeme dělat modlu. Chudé budeme mít mezi sebou stále. Díky Bohu za to.

Jan Rotrekl

[2025]

- dobrovolník v **Kenii** (Nairobi)
- workshopy (stolařská a železářská dílna), práce na farmě
- volnočasové aktivity s dětmi ulice

Na přípravném kurzu nám několikrát opakovali, ať nikoho a nic neodsuzujeme, spíš ať se doptáváme, proč je to tak nebo onak. Od začátku mě tato slova drží „nad věcí“ a než si udělám na cokoli názor, tak se nejprve snažím pochopit situaci. Třeba před dvěma dny jsme jeli do slumu za kluky, kteří už tam na nás čekali. Měli špinavé roztrhané oblečení, dost jich bylo vychrtlých a z některých bylo cítit ředidlo. Bavili jsme se s nimi a dali jim chleba. Pak jsme je autobusem dovezli do salesiánského záchytného centra v Langatě, kde si pomaličku zvykají na normální život. Kdybychom si na začátku řekli, že se nemůžeme změnit a nechali je tam, tak se nezmění. Po půl roce přestoupili z Langaty do školy v Kuwindě. A když vidím takové pokroky, dává mi to vše smysl.

6. neděle postní Utrpení Páně (pašije)

Evangelium L 23, 1-49

Z úst pašijových aktérů opět slyšíme pokušení zpochybňující Ježíšovu identitu: „Jsi-li prorok... Jsi-li mesiáš...“. Ježíš ob stojí v nejtěžší zkoušce. V zoufalství a utrpení uchová důvěrou a odevzdá se Otci. Podstupuje smrt a získává pro člověka Život.

QR Platba

Děkujeme za podporu
našich misijních
dobrovolníků!

Dopisy dobrovolníků naleznete na:
adopcenablizko.cz

Postní cesta očima dobrovolníků

Společně putujeme ke kříži...

1. neděle postní Pokušení na poušti

Evangelium L 4, 1-13

Ježíš při křtu obdrží potvrzení „Ty jsi můj Milovaný Syn“. Jeho vztah s Otcem zakládá to, kým skutečně je. A právě do srdce jeho identity je na poušti mířen útok. Věrností Otci a své identitě ve zkouškách vítězí.

Jindřich Štrunc

[2025]

- dobrovolník ve **Velké Británii** (Bollington) v mezinárodní komunitě
- duchovní obnovy a kurzy pro školní kolektivy

Čím déle jsem na své dobrovolné službě, tím se dokážu ztotožnit víc a víc s tímto úryvkem z evangelia. Každým dnem tu na mě čeká jiné pokušení. Někdy to může být vztek, sobeckost nebo lenost, ale i přes všechny tyto špatné pocity, se tu setkávám více s těmi, co mě pohání kupředu. I ten nejmenší úsměv mladého člověka zažene všechny mé trable pryč. Také je tu láska a podpora komunity, ve které držíme při sobě v dobrém i ve zlém. Pak je tu samozřejmě ještě ten největší pohon, který si můžu přát. A to je Boží láska, kterou vidím všude kolem sebe a hlavně jí rozeznávám ve svém srdci. Jen díky ní dokážu konat a jen díky ní dokážu žít.

www.sadba.org

20 let

2. neděle postní Proměnění Páně

Evangelium L 9, 28-36

Syn Boží ví, kým skutečně je. Ale neví to ti, kteří jsou kolem něj. Boží Syn nechává své nejbližší učedníky zahlédnout něco ze své pravé podstaty. Zjevuje se Boží sláva jinak ukrytá v lidství.

Ema Kazimírová

[2025]

- dobrovolnice v **Kenii** (Nairobi)
- asistentka učitele na základní škole
- volnočasové aktivity a práce s dětmi
- práce s chlapci z ulice

Během svojí dobrovolné služby denně trávím čas s kluky z ulice. Někdy je to s nimi náročné. Člověk má pocit, že ať se snažíme sebevíc, jejich chování se nezmění. Pořád řeší konflikty násilím, urážejí se, kradou věci... Ale přesto jsem každým dnem víc a víc přesvědčená, že v každém z nich se skrývá mnoho dobrého. Možná je špatné okolnosti přinutily naučit se hlavně přežít, neohlížet se na ostatní. Ale čím víc je poznávám, vidím, že mají každý své sny, své obavy, své nadání. Že dokáží být ochotní, obětaví, trpěliví, vtipní, vynalézaví... Věřím tomu, že když se podíváme na jakéhokoli člověka, i když působí navenek jakkoli, můžeme v něm uvidět dobro a krásu. Jenom je možná potřeba, abychom nejdřív změnili něco v sobě, abychom změnili svůj pohled na druhé. Pak se najednou tvář každého člověka promění a rozzáří.

Antonín Šikula

[2025]

- dobrovolník v **Bulharsku** (St. Zagora)
- práce s romskými dětmi
- vedení hudebního a fotbalového kroužku

Při čtení tohoto evangelia si vzpomínám na naše procházení romskou čtvrtí. Dokud člověk nevidí na vlastní oči místní život, může si myslet, že za podmínky, ve kterých místní žijí, si mohou tito lidé zcela sami. Změnit pohled na tuto situaci mě pomohlo vidět malé nevinné děti pobíhat bosé v tunách odpadků. Co kdybych se do tohoto prostředí narodil zrovna já? Kdo za tuto situaci může? Jsou místní lidé, a třeba už i dospělí, větší hříšníci než my? Vždyť i oni dokáží projevovat lásku a mnohdy větší než my.

K druhé části evangelia mě napadá, kolikrát jsem už vyhodil některé kluky z oratoře za špatné chování, oni se druhý den vrátili a omluvili. A kolikrát jsem sám odešel od Tebe, Bože, a tys mě přijal zpět.

3. neděle postní Výzva k obrácení

Evangelium L 13, 1-9

Osobní neštěstí nelze jednoduše vysvětlit vlastním selháním. Spojení viny a trestu Ježíš kategoricky odmítá. Neříká, že trpící jsou bez viny – zlého se dopouští každý. Ježíš však nehledí na vinu, vyzývá k obrácení.

4. neděle postní

Podobenství o marnotratném synu

Evangelium L 15, 1-3.11b-32

Otec respektuje svobodu svých synů do krajnosti, i za cenu vlastní bolesti. Jakou radost má, když se k němu mladší syn vrací! Co brání staršímu synu prožívat radost? Celou dobu žije v Otcově domě. Ale žije skutečně s Ním?

Marie Kašparová

[2025]

- dobrovolnice v **Albánii** (Skadar)
- asistentka pedagoga v mateřské a základní škole
- manuální práce

Proč odešel? Byl lehkovážný, chtěl změnu? Učinil odvážné rozhodnutí, nebál se vyrazit na cestu do daleké krajiny. Jak moc asi tento odchod ranil srdce jeho otce? V mnoha věcech chyboval. Dostaly ho na úplné dno, na kterém však dokázal přiznat svoji chybu. I já jsem teď v cizí zemi a ačkoli zde nestrádám, tak postupně jako marnotratný syn zjišťuji, po čem „hladovím“ mé srdce. Po mé rodině, přátelích. Začínat vztahy od nuly, v cizím jazyce a mezi lidmi, kteří mě až tak nepotřebují, protože zde již mají své kamarády, není vždy lehké. Nyní si více než kdy jindy uvědomuji, jak velkým darem jsou naši nejbližší. Tento dar bychom proto neměli zanedbávat, ale neustále ho opečovávat. A pokud snad v nějakém našem vztahu cítíme zranění, snažme se najít odvahu a společnými silami ho uzdravit.